

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024.

«ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

*Βλασίου ιερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιβίσι-
σης της στερεώσεως την ορθοδοξίαν.*

έτος 17^ο Τεύχος 706

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Β' Κορ.6,1-10) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Δια δόξης και ατιμίας, δια δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι και αληθείς» (Β' Κορ.6,8).

Συνεχής είναι ο λόγος για σκάνδαλα προσώπων που ασχολούνται με την Εκκλησία. Μιλούν για σκάνδαλα υπαρκτά και ανύπαρκτα. Όλα τα δημοσιογραφικά μέσα, έντυπα

κι ηλεκτρονικά, παράγουν καθημερινά μια οργανωμένη εκστρατεία αποκάλυψης σκανδάλων. Κυρίως στόχος είναι ο κλήρος και τελικά η ίδια η Εκκλησία. Είναι πολύ παλιά μέθοδος αυτή. Από τα πρώτα βήματα της Εκκλησίας μένει αμετάβλητη η τακτική των εχθρών της. Η κατασπίλωση και συκοφάντησής της. Βέβαια είναι φανερό πως ο τελικός στόχος είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού, η χριστιανική πίστη, το φως του κόσμου. Είναι πολύ εύκολο να πιάσει ο λόγος για τα σκάνδαλα, ακόμη κι όταν δεν υπάρχουν. Ο πολύς λαός συνηθίζει να μεγενθύνει τις λεπτομέρειες και επηρεάζεται σοβαρά από τη σκανδαλολογία. Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε, τι κάνει τον Απόστολο Παύλο να μάς λέγει: «Ιδού νυν ημέρα σωτηρίας μηδεμίαν εν μηδενί διδόντες προσκοπήν, ίνα μη μωμηθή η διακονία, αλλ' εν παντι συνιστώντες εαυτούς

ως Θεού διάκονοι εν υπομονη πολλή, εν θλίψεσιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίες...»(Β΄ Κορ.6.2-4).

Πράγματι, αγαπητοί μου, η ζωή του χριστιανού ειδικά είναι γεμάτη αντιθέσεις, γιατί προκαλεί αντιθέσεις, αφού είναι ασυμβίβαστη. Ακριβώς αυτό μάς παρουσιάζει σήμερα ο Παύλος. Κάποτε προπρωτικά ο άνθρωπος ήταν σύνοικος του Θεού. Ζούσε σε σχέση αγάπης και οικειότητας με το Θεό. Αλλά μεταπτωτικά ήρθε η ώρα του του «αντί». ήρθε η ώρα της αντίθεσης. Ο Διάβολος στην Αγία Γραφή ονομάζεται **αντίδικος** (Α΄ Πέτρ.5.8). Βρίσκεται σε μια αέναη αντιδικία με το Θεό. Παντού βλέπουμε στημένους θρόνους του Σατανά. Έχει πείσει μικρούς και μεγάλους να αντιλέγουν στο Ευαγγέλιο του Χριστού. Βλέπουμε ανθρώπους της εξουσίας να μιλάνε σαν να είναι Θεοί. Ούτε καν υπολογίζουν ότι υπάρχει ο Χριστός. Η αθεΐα σήμερα βρίσκεται στο προσκήνιο. Προβάλλεται είτε ως θεωρία, είτε ως υλιστικός τρόπος ζωής. Και από εδώ εκτοξεύονται ένα σωρό κατηγορίες για τα δήθεν σκάνδαλα της Εκκλησίας.

Αντίθεση, λοιπόν, υπάρχει και θα υπάρχει. Και πρέπει να υπάρχει. Φυσικά για την αντίθεση, που υπάρχει στον κόσμο ο μόνος που δε φταίει είναι ο Χριστός. Ο Χριστός είναι η **θέση** και στον κόσμο ήρθε για να φέρει τη **σύνθεση**, για να ενώσει τον άνθρωπο με το Θεό, αλλά και τους ανθρώπους μεταξύ τους. Η σάρκωση του Υιού του Θεού σημαίνει σύνθεση, απόλυτη ένωση, της θείας και της ανθρώπινης φύσης. Για την **αντίθεση** απόλυτα ένοχος είναι ο άνθρωπος.

Το πρόσωπο του Χριστού, που είναι κατ' εξοχήν **ενωτικό**, γίνεται καμιά φορά **διχαστικό**, λόγω διαφορετικής στάσης των ανθρώπων. Ο ίδιος είπε: «Μη νομίσητε, ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί την γην.. ήλθον διχάσαι άνθρωπον κατά πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής» (Ματθ.10,34-35). Θέση κι αντίθεση ο Χριστός. Άλλοι τον θαύμαζαν και διακηρύττουν: «**Ουδέποτε ούτως ελάλησεν άνθρωπος, ως ούτος ο άνθρωπος**» (Ιωάν.7,46). Άλλοι τον πολεμούν, όπως οι φαρισαίοι που τον αποκαλούν **πλάνον**(Ματθ.27,63). Τις σφοδρότερες αντιθέσεις τις βλέπουμε στα πάθη Του, στο Σταυρό Του, στην ταφή Του και την ανάστασή Του. Τις αντιθέσεις στο πρόσωπο του Χριστού μάς παρουσιάζει με θαυμάσιο τρόπο ο γνωστός ύμνος: « **Τι ανταποδώσουμε τω Κυρίω..προς τους αχαρίστους ο Ευεργέτης. Προς τους αιχμαλώτους ο Ελευθερωτής. Προς τους εν**

σκότει καθημένους ο Ήλιος της δικαιοσύνης. Επί τον Σταυρόν ο Απαθής. Επί τον άδην το Φως. Η ανάστασις δια τους πεσόντας..» Η αντίθεση ήταν και γνώρισμα της ζωής του Παύλου. Για τον κόσμο ο Παύλος ήταν **περικάθαρμα** (Α΄Κορ.4,13). Για το Θεό ήταν **σκεύος εκλογής** (Πράξ.9,15). Αντίθεση και σε κάθε άνθρωπο. Μέσα του παλεύουν δυο κόσμοι. Ο ένας είναι αγγελικός, ελκύει τον άνθρωπο προς τον ουρανό κι ο άλλος σατανικός, τον ωθεί προς τα κάτω, προς το γκρεμό, το χάος.

Την αντίθεση κόσμου-Χριστού, χριστιανών-ασεβών την παρουσιάζει ο Παύλος σε αλληπάλληλα ζεύγη στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα: Ο χριστιανός είναι ο **κερδισμένος** της ζωής. Ο κόσμος τον ειρωνεύεται και τον αποκαλεί κορόιδο. Ο χριστιανός είναι **προοδευμένος** στη ζωή. Ο κόσμος όμως τον θεωρεί καθυστερημένο. Η γνώμη του κόσμου, ο σκανδαλώδης κόσμος της σημερινής ενημέρωσης, είναι ο μεγάλος πειρασμός για τους χριστιανούς. Πολλές φορές αισθάνονται αυτή τη γνώμη ως μεγάλη καταπίεση. Υπολογίζουν το τι λέει ο κόσμος, ώστε αποθαρρύνονται να ακολουθήσουν το δρόμο του Κυρίου. Δε θέλουν πολλοί χριστιανοί να προκαλούν, να σκανδαλίζουν για να μη λοιδορούνται. Δουλεύουν στη σκοπιμότητα, χρηματίζονται κάθε φορά ανάλογα με τις περιστάσεις. Ο Παύλος όμως παραγγέλλει να εμφανίζουμε πρόσωπο, που αρμόζει σε διακόνους Χριστού: **«εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως Θεού διάκονοι»** (Β΄Κορ.6,4). Δε μάς επηρεάζει ο κόσμος, Ζούμε την αντίθεση όπως την παρουσιάζει ο Παύλος. **« Δια δόξης και ατιμίας»** (Β΄Κορ.4,8). Άλλοι θα μάς περιφρονούν, άλλοι θα μάς δοξολογούν. Ένα παράδειγμα: κάποιος κληρικός περνάει στο δρόμο. Άλλοι ζητούν την ευλογία του και του φιλούν το χέρι, άλλοι φτύνουν τον κόρφο τους, άλλοι θέλουν την ευχή του, άλλοι τον ειρωνεύονται. **«Δια δυσφημίας και ευφημίας»** (Κορ.Β΄4,8). Άλλοι θα μάς βρίζουν, άλλοι θα μάς επαινούν. Μήπως το ίδιο δε γίνονταν και με τον Κύριό μας; Άλλοι τον δοξολογούσαν, άλλοι τον βλασφημούσαν. Ας μην ενοχλούμαστε αν ο κόσμος μάς δυσφημεί. Ας μην ανησυχούμε αν ο κόσμος δε μάς χειροκροτεί: **«Ει ανθρώποις ήρεσκον, Χριστού δούλος ουκ αν ήμην»** (Γαλ.1,10).

Όταν με τα λόγια μας και με τη ζωή μας διαφημίζουμε το Θεό, ο κόσμος θα μάς δυσφημεί. Υπόδειγμά μας ο Απόστολος Παύλος. Ούτε η **ευφημία** του φούσκωνε τα μυαλά, ούτε η δυσφημία τον επηρέαζε, αλλά βαδίζοντας ανάμεσα σε τόσα εμπόδια, παρέμεινε **αμετάβλητος**. (Β΄Κορ.6,8). **«Ως αγνοούμενοι και επιγινωσκόμενοι»** (Β΄Κορ.6,9). Ο χριστιανός είναι άσημος για τον κόσμο, οι επίσημοι όμως για το Θεό: **«Ως λυπούμενοι, αεί δε χαίροντες»** (Β΄Κορ.6,10).

Πρόκειται για αντίθεση, που δύσκολα ο κόσμος μπορεί να την κατανοήσει. Αλήθεια πώς μπορεί ο χριστιανός μέσα στις δοκιμασίες του, τις στενοχώριες του να είναι χαρούμενοι; Πώς μέσα στη φυλακή ο Παύλος όχι μόνο χαιρόταν, αλλά ζητούσε και από τους άλλους να είναι χαρούμενοι; Και τέλος « **Ως μηδέν έχοντες και πάντα κατέχοντες**» (Β΄ Κορ.4,10). Όσοι εκούσια δεν έχουν τίποτα, έχουν τα πάντα, αφού έχουν το Θεό, που είναι τα πάντα. Ο Παύλος δεν είχε χρήματα κι όμως ήταν πλούσιος, αφού ζούσε κάτω από την πρόνοια του Θεού.

Δεν πρέπει να μάς ξενίζει η αντίθεση. Η περιφρόνηση του κόσμου είναι αναμενόμενη. Το αντίθετο θα έπρεπε να μάς ανησυχήσει, αν δηλαδή ο κόσμος μάς δέχονταν και μάς αποδέχονταν. Η αντίθεση του κόσμου για μάς τους χριστιανούς είναι δείγμα χριστιανικής γνησιότητας, αφορμή για ταπείνωση. Αντιστάθμισμα στις αμαρτίες μας. Βεβαιότητα της αγάπης του Θεού. Ελπίδα ανταπόδοσης. Μια αντίθεση πρέπει να φοβάται και να υπολογίζει τις συνέπειές της: **Την αντίθεση με το Θεό**, την ενσυνείδητη περιφρόνηση του θελήματός Του, την αμαρτία. Η αμαρτία είναι ο αντίλογος στο Θεό. Οι σχέσεις όμως με το Θεό δεν είναι ούτε σχέσεις μονολόγου, ούτε σχέσεις αντιλόγου, αλλά είναι σχέσεις διαλόγου. Αν ο Σταυρός είναι ο διάλογος του Θεού με τον άνθρωπο, διάλογος αγάπης, η μετάνοια είναι ο διάλογος του αμαρτωλού ανθρώπου με το Θεό. Η μετάνοια σβήνει τις αντιθέσεις. Η μετάνοια μάς διαφοροποιεί από την αμαρτία και τον άθεο κόσμο. Η μετάνοια μάς ενώνει με το Θεό.

Δυστυχώς σήμερα την Εκκλησία του Χριστού ταλανίζουν και διάφορα σκάνδαλα, όπως έγγραφα στην αρχή, σκάνδαλα υπαρκτά ή κατασκευασμένα από το «**αντί**», από τον αντίθετο στο λόγο του Ναζωραίου. Κυρίως διογκώνονται σκάνδαλα κληρικών και λοιπών διακονούντων την Εκκλησία του Χριστού. Η σημερινή όμως ομολογία του Παύλου μάς βοηθάει σε μια γόνιμη αυτοκριτική. Ο λόγος του Παύλου δεν αφορά μονομερώς στους κληρικούς, αλλά και στα λαϊκά μέλη του Σώματος του Χριστού, σε κάθε πιστό. Γιατί συχνά οι λαϊκοί χάνουν τη συνείδηση, ότι κληρικοί και λαϊκοί αποτελούμε μια αδιάσπαστη ενότητα μέσα στην Εκκλησία, και διαχωρίζουν τον εαυτό τους από τους κληρικούς δεχόμενοι αδιαμαρτύρητα τα υπαρκτά και ανύπαρκτα σκάνδαλα του κλήρου. Συντελούν έτσι κι αυτοί χωρίς να το καταλαβαίνουν, στη δυσφήμιση της διακονίας της Εκκλησίας. Απαιτείται άμεσος παροπλισμός των παντός είδους σκανδαλοποιών και είναι ανάγκη να συνοδεύεται από τον πνευματικό μας αγώνα: «**Μηδεμίαν εν μηδενί διδόντες προσκοπήν, ίνα μωμηθή η διακονία**» (Β΄ Κορ.6.3) **ΑΜΗΝ.**